

De Penningen van de Algemene Vergadering van het EGMP.

De traditie van de Penning van de Algemene Vergadering.

Het EGMP heeft sinds haar bestaan een regelmatige en thans een jaarlijkse officiële uitgifte van een penning. De traditie is ontstaan na de eerste uitgifte ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van het Genootschap.

De penning wordt ter gelegenheid van de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering uitgereikt aan een verdienstelijk lid voor het Genootschap.

Het gevierde lid krijgt een penning in vermeil terwijl de leden een penning kunnen aankopen die wordt uitgegeven in verschillende metalen zoals goud, zilver en brons. Sommige jaren zijn er zelfs penningen uitgegeven met een meervoudig gewicht.

Overzicht van de penningen:

Penningen werden opgedragen aan volgende personen, met de plaats waar de Algemene Vergadering heeft plaats gevonden:

Periode AEN-EGMP

1960: W. Herssens, 10 jaar voorzitter AEN-EGMP	Antwerpen
1965: J. De Potter, voorzitter AEN-EGMP	Brussel
1966: bestuur van de afdeling Charleroi (initialen)	Charleroi
1967: M. Martiny, voorzitter van de afdeling Gent	Izegem
1968: P. Debaeck, voorzitter AEN-EGMP	Leuven
1969: M. Nuyttens, voorzitter afdeling Zuid-West-Vlaanderen	Bergen
1970: J. Taelman, voorzitter afdeling Brugge	Gent
1971: L. Ausselet, vice-voorzitter AEN-EGMP	La Louvière
1972 : geen opdracht	Hasselt
1973 : J. De Mey, bewezen diensten als redacteur	Namen
1974: M. Colaert, voorzitter van de afdeling Brussel	Tienen
1975: P. Le Maire, schatbewaarder AEN-EGMP	Charleroi
1976 : J. Peeters, voorzitter afdeling Leuven	Leuven
1977: G. Baurin, voor bewezen diensten	Nijvel
1978: R. Orban, voorzitter afdeling Mons	Brugge
1979: E. Michaux, voor bewezen diensten	Brussel
1980: H. Frère, bewezen diensten	Luik
1981: P. De Baeck, voorzitter AEN-EGMP	Dendermonde

Izegem 1967

La Louvière 1971

Dendermonde 1981

Periode EGMP :

1982	Redacteurs van het Tijdschrift voor Numismatiek: E. Moors, A. Van Keymeulen, P. Degel	Brugge
1983	P.P. Schraepen, stichter afdeling Tienen	Tienen
1984	P. Maes, voorzitter afdeling Zuid-West-Vlaanderen	Kortrijk
1985	J. Mertens, bewezen diensten afdeling Antwerpen	Antwerpen
1986	E. Sollie, voorzitter afdeling Mechelen	Mechelen
1987	J. Bosman, voorzitter afdeling Aalst	Aalst
1988	B. Van Dijck, voorzitter afdeling Dendermonde	Dendermonde
1989	A. Dewil, gewezen voorzitter EGMP	Leuven
1990	E. Vandercammen, voorzitter afdeling Gent	Tongeren
1991	R. Van Brussel, voorzitter afdeling Dendermonde	Gent
1992	H. Dewit, gewezen algemeen secretaris	Brugge
1993	L. Schrijvers, gewezen ondervoorzitter EGMP	Tienen
1994	R. Waerzeggers, voorzitter EGMP 1987-1993	Kortrijk
1995	E. Moors, redacteur	Brugge
1996	R. Blansaer, secretaris afdeling Gent	Mechelen
1997	P. Degel, voorzitter afdeling Tienen	Aalst
1998	J. Swaelen, stichter en ere-voorzitter afd. Dendermonde	Dendermonde
1999	E. Schutyser, gewezen voorzitter	Leuven
2000	H. Jacobs, voorzitter afdeling Antwerpen	Antwerpen
2001	U. Hautekeete, voorzitter afdeling Zuid-West-Vlaanderen	Tienen
2002	H. Vanhoudt, gewezen voorzitter EGMP, ...	Brugge
2003	H. Taeymans, bewezen diensten	Gent
2004	L. Verbist, hoofdredacteur Jaarboek, ...	Kortrijk
2005	J. Jacobs-De Coninck, secretaris afdeling Antwerpen	Herentals
2006	E. Sierens, secretaris EGMP	Mechelen
2007	J. De Mey, bestuurslid afdeling Antwerpen	Aalst
2008	L. Vandamme, gewezen voorzitter afd. Heusden-Zolder	Tienen
2009	???	Leuven

Tienen 1983

Aalst 1987

Leuven 1999

Antwerpen 2000

Hoe werd de EGMP-penning gemaakt?

Deze foto rechts werd gebruikt om de penning te graveren. Het is een sterling van Gwijde van Dampierre (1280-1305), geslagen te Aalst (Vanhoudt G 2534) uit de verzameling van het penningkabinet in Brussel.

Hoe werd deze penning gemaakt?

De ontwerper graveert de munt (in dit geval de voorzijde) in een plaaster.

De plaasteren vorm is minstens een vijftal tot acht keren groter dan uiteindelijk op de medaille of penning zal te zien zijn. Dit origineel wordt mechanisch gereduceerd en in een stempel gegraveerd. Het proces van het plaasteren origineel tot het bekomen van de stempel is vrij complex en in dit geval zijn er 3 stappen:

1. van het plaasteren origineel wordt een siliconen matrijs (negatief) gemaakt;
2. van de siliconen matrijs wordt een polyester afdruk (positief) gemaakt;
3. van het polyester positief wordt mechanisch via reductie een stempel gegraveerd.

Hoe wordt de plaaster gemaakt?

Er wordt een ronde blanco plaasteren vorm gegoten met een dikte van bijna een centimeter. De penning wordt met een potlood erop geschetst in de gewenste vergroting. Daarna kan het graveren beginnen met de hand waarbij per tiende mm wordt weggenomen. Men kan ongeveer een 40 uren werk tellen voor deze specifieke penning. De originele plaaster is nu klaar voor kopie in hard materiaal.

Het plaasteren origineel (Ø 8 cm) en de siliconen matrijs

Hoe verloopt het maken van de stempel?

Om de overdracht en reductie van plaasteren ontwerp naar de stempel te kunnen doen moet het origineel in een zeer hard materiaal zijn zodat het mechanisch kan worden afgetast. Een te zacht materiaal, zoals plaaster, zou worden beschadigd. Plaaster is zeer goed om in te graveren maar te zacht voor de reductie.

De plaaster wordt daarom gekopieerd in een hard materiaal, zijnde een kunsthars. Eens de siliconen afdruk van de plaaster klaar is, kan deze matrijs worden gebruikt om een polyesteren positief te gieten. Dit positief in kunsthars wordt klaargemaakt om mechanisch te reduceren in het stempelmateriaal op de reduceerbank waar reducties mogelijk zijn tussen 5 en 9 keren. De reduceerbank gaat dus verkleind en in negatief graveren in het metaal en levert een stempel af. Deze stempel wordt nu gehard waarna hij als slagmateriaal voor onze penning kan worden gebruikt.

De polyester afdruk (positief) en de stempel

Korte geschiedenis van het EGMP (1951 – heden) :

Het Europees Genootschap voor Munt- en Penningkunde ontstond in februari 1950. Een eerste oproep, die door René De Martelaere en Antoine Vandenbrande in een weekblad werd geplaatst, leverde slechts vier reacties op. Willy Herssens, auteur van de toen pas verschenen ‘Catalogue des Monnaies du Royaume du Congo Belge’ kende echter een aantal verzamelaars die ook op de oprichtingsvergadering van de ‘Penningkundige Groepering van België’ werden uitgenodigd in maart 1950.

Deze vereniging ging van start met als secretaris René De Martelaere. Het eerste bestuur werd gevormd in april 1950 met Willy Herssens als eerste voorzitter.

Deze vergadering ging te Brussel door in de maand maart en legde het lidgeld vast op 50 frank.

Er werden onmiddellijk activiteiten gestart: het uitlenen van numismatische literatuur en het oprichten van lokale afdelingen of het aansluiten van bestaande verenigingen.

Doorheen de geschiedenis van het EGMP verdwijnen afdelingen, sluiten nieuwe afdelingen aan of komen vroegere afdelingen opnieuw aansluiten. Het EGMP had grote ambities onder de vlag ‘Europees’ en er sloot zelfs een afdeling in Noord-Afrika aan. Toch na enkele jaren was het vooral beperkt tot België en N-Frankrijk. Daarbij komt dan dat het Genootschap in 1983 werd gesplitst in een Vlaamse en Waalse tak.

Overzicht van de evolutie van het (opnieuw) aansluiten van de afdelingen:

In 1951	komt er een afdeling te Antwerpen, Brussel, Gent en Brugge.
In 1951	in Luik en Charleroi.
In 1951	in Alger.
In 1954	in Zuid-West-Vlaanderen.
In 1962	heroprichting in Luik
In 1965	te Leuven
In 1969	te Mons
In 1969	te La Louvière en Moeskroen
In 1970	te Hasselt.
In 1971	te Nivelles, Namen, Tienen, Sint-Katelijne-Waver, Mulhouse en Besançon.
In 1974	te Dendermonde en Tubize
In 1975	te Couvin
In 1980	te Vielsalm en Oupeye
In 1982	te Mechelen.
In 1983	te Heusend-Zolder
In 1984	te Aalst
In 1985	te Verviers, Stockay-St. Georges, Soignies, Givet, Charleville en Sedan
In 1987	te Lyon
In 1990	te Le Havre en Wissembourg
In 2005	te Herentals

